

ת"ד 5951/08/15 - מדינת ישראל נגד יגאל אורזל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19 ספטמבר 2016

ת"ד 5951-08-15 מדינת ישראל נ' אורזל

לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יגאל אורזל

הנאשם

הכרעת דין

מבוא

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו אחריות לגרימת תאונת דרכים וחבלה, בכך שבתאריך 5.2.15 בשעה 09:00 נהג ברכבו הפרטי בתל אביב ברח' מוהליבר מכיון דרום מערב לצפון מזרח עם התקרבו לצומת מוהליבר וקלישר.

הנאשם לא נתן תשומת לב מספקת לדרך לא ציית לתמרור העצור המוצב משני צידי הכביש כשהוא לא נותן זכות קדימה לרוכב אופנוע אשר נהג ברח' קלישר והתקרב לצומת מימין לכיוון נסיעת הנאשם.

כתוצאה מכך התנגש ברוכב האופנוע, הנהג המעורב נחבל וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

ביום 17.11.15 -ענה הנאשם לכתב האישום כשטען שלא היתה התנגשות, שעצר בקו העצירה והחל ל"הזדחל" קדימה ופתאום שמע חריקה של "איזה ברקס" ולכן עצר במקום וראה את האופנוע מתגלגל והרוכב אמר לו שיש לו עצור. (בעמ' 1 ש' 11-15).

במענה נוסף מיום 24.1.16 - חזר על כך שלא הייתה התנגשות על העובדה שהמעורב "נתן ברקס" שכולם שמעו, ראה שהאופנוע מחליק על הכביש והנהג המעורב רץ על ידו, היפנה לכך שבוחן לא יצא למקום התאונה.

במענה זה אף הוסיף ששדה הראיה במקום מוגבל "שיש אופנועים שמסתירים וביניהם יש 10 זוגות אופניים". התיק נקבע להוכחות ליום 13.4.16, כאשר הנאשם ביקש לזמן את עדי התביעה המעורב- רוכב האופנוע וכן את הבוחן בירס.

ביום זה - הנאשם לא התייצב שכן טעה בתאריך ודיון ההוכחות נקבע פעם השניה ליום 15.8.16.

פרשת התביעה:

עת' 1 - רס"ב דן בירס.

בחקירה ראשית

הבוחן אשר יצא למקום האירוע, ביום 30.6.15 כ - 5 חודשים לאחר קרות התאונה.

הגיש: תע"צ - **1/ת** - אשר מתעדת את הפעולות שביצע בתיק.

סקיצה של המקום - **2/ת**.

שרטוט של המקום - **3/ת**.

בחקירה נגדית

הסביר לגבי הפער בין תאריך אירוע התאונה לבין יציאתו למקום לביצוע פעולות חקירה "אנחנו נותנים עדיפות לתאונות מסוג מסויים" (עמ' 7 ש' 6).

להצגת התיזה של הנאשם, שטען שהבוחן לא יצא למקום, אלא מעיד דבר שאינו אמת, שכן הסקיצה הממוחשבת דומה לזו שעליה נחקר בפני החוקר וכן העובדה שציין שבמקום היו אופנועים ולא גם אופניים, עונה שראה אופנועים אך יכול להיות שבמקום היו אף אופניים (עמ' 7 ש' 31 - 32).

אישר כי התמונות שצולמו ע"י הנאשם נ/1, נ/2 ו נ/3 הן של מקום התאונה כאשר נ/1 + נ/2 מצולמות בניגוד לכיוון הנסיעה של הנאשם ואילו נ/3 מצולמת עם כיוון נסיעת הנאשם אך מהמדרכה הנגדית.

לשאלת הנאשם, חוזר על כך ששדה הראיה מקו העצירה הוא של 30 מטרים ומן הקו הדימיוני של הצומת הוא של 50 מטרים, כשמתבקש לתת דעתו לגבי נ/4 - תמונה שצולמה בהקשר של שדה הראייה - אומר כי אינה משחזרת נכונה את המצב שבו היה הנהג.

עת' 2 מר אלקו דוד פוס

בחקירה הראשית:

המעורב, רכב על אופנוע ביום התאונה ממגדל שלום לשוק הכרמל - קלישר, אומר שהיתה תנועה זורמת ובהגיעו לצומת מוהליבר הסתכל לעבר הצומת, מעיד כי היה רכב אשר נסע לפניו, הבחין כי מכוניות לשמאלו עצרו, שכן לו היתה את זכות הקדימה.

תאר שהרכב שנסע לפניו עבר את הצומת, כאשר ברווח שביניהם וממרחק של כ 3 - 5 מטרים הרכב של הנאשם "נתן גז" כדי להספיק להיכנס ב"מרווח" (עמ' 9 ש' 10) אומר שהבין שמשהו לא טוב עומד לקרות ועל כן לחץ על הברקס חזק והחליק את האופנוע על צידו, כך המשיך מספר מטרים עד שהגיע לחזית הרכב כאשר זה "נגע בקדימה של האופנוע שלי" (עמ' 9 ש' 14-15).

שם היה המפגש לטענתו כשהוא היה מתחת לאופנוע ונעזר בשני שוטרים אשר היו במקום.

העד הגיש את **ת/4** -תמונה שצילם במקום, מיד עם קרו התאונה, כאשר נראה שגלגל האופנוע הקדמי נמצא מתחת לרכב הנאשם, כשהוא נוגע בתחתית הפלסטיק.

הסביר כי רק העובדה שהיטה את האופנוע על צידו מנע נזק גדול יותר לו היה מתנגש בו "אנכית".

העד אומר כי במקום ומיד בסמוך לאירוע, הנאשם הרגיע אותו שאין לו מה לדאוג והחליפו פרטים כשהצטדק ואמר לו שהשמש סינוורה אותו, רק יותר מאוחר הבין שחזר בו מאחריותו לאירוע וטען שהוא לא אשם ורכב מסוג משאית דחפה אותו מאחור לתוך הצומת (בעמ' 10 ש' 1-20).

העד הגיש **ת/5** - תעודה רפואית.

בחקירתו הנגדית

שולל את התיזה של הנאשם אשר מציין כי נהג במהירות של 80 קמ"ש לפחות, ושנבהל מגורם אחר אשר גרם לנפילתו בלי קשר לרכב שלו.

עומד על כך, שהמקום אינו מאפשר נהיגה במהירות ובעיקר שהחליק כתוצאה ממה שתיאר.

התביעה אף הגישה את עדות הנאשם וסקיצה שהוצגה לו במהלכה - **ת/6**.

פרשת ההגנה

הנאשם העיד כעד יחיד מטעמו.

בחקירה ראשית:

אומר שהגיע לקו העצירה, שהשמש סינוורה אותו, גלש ל"קו השני" וראה אופנועים מצד ימין שהסתירו את שדה הראייה

שלו בנוסף אומר שבמפרץ מימינו אף עמדה מכונית מסחרית שגם מנעה ממנו שדה ראייה נקי.

המשיך לגלוש פנימה לתוך הצומת וכשחשב שיכול לתת גז עשה כך וכשהיה במחצית הצומת, לא ראה רכב מימינו אך שמע "חריקת בלמים גדולה ונשאר לעמוד במקום" אומר שראה שהקטנוע היה כבר שכוב על הכביש שנגרר עד לרכבו והרוכב כבר היה על רגליו כשהוא צועק לעברו שיש לו עצור (עמ' 11 ש/ 18 - 32).

בחקירתו הנגדית:

מסכים שלא ראה את כלי הרכב אלא רק שמע את חריקת הבלמים, כמו כן מסכים שחסם מחצית מהצומת. (עמ' 12 ש' 1-13).

לאחר שמיעת מכלול הראיונות נתבקשו הצדדים לשוחח ביניהם אך לאחר הפסקה חזרו וסיכמו.

בסיכומי התביעה:

ביקשה להרשיע את הנאשם כשהיא מפנה לכך, שיש הסכמה לגבי העובדות שמהן עולה כי הנאשם לא נתן זכות קדימה לרוכב האופנוע וזאת לפי התמרור אשר מוצב בצידו הכביש ועם כיוון נסיעתו.

הנאשם סיכם בדיון מאוחר יותר (ביום 18.8.16)

חוזר על טענותיו, ששמע חריקת בלמים עוד קודם שראה את רוכב האופנוע, שעצר באמצע הצומת ועדין לא ראה אותו במרחק של כ - 20 - 30 מטרים (עמ' 8 ש' 9 - 10).

אומר שהנהג לא אומר את האמת בדבר היות רכב נוסף אשר נסע לפניו ואשר הספיק לחצות את הצומת, הכביש היה ריק.

אומר שמהתמונה ת/4 ניתן לראות שאין מגע בין כלי הרכב בענין זה מחזק טענתו שצידו השמאלי של האופנוע לא נפגע אלא רק בצידו הימני, שם היו שפשופים (עמ' 9 ש' 9 - 11).

מעלה השערה, כי הרוכב נהג במהירות, כשמשוהו אחר ועוד קודם שהגיע לצומת, הבהיל אותו והוא בלם והחליק עד שנעצר קרוב אליו ובלי קשר לפעולות שביצע. (עמ' 9 ש' 12 - 16).

מבקש שלא להאמין לבוחן שאכן יצא למקום כפי שהעיד אלא, שהשוטר לא יצא כלל אלא למד על הנתונים עליהם העיד מחקירתו של הנאשם במשטרה, כמו כן שלא קבע מהי המהירות של רוכב האופנוע.

מבקש שבית המשפט יזכה אותו מכל וכל.

בתאריך 13.9.16 פנה הנאשם במכתב לבית המשפט וביקש להוסיף על סיכומיו כשהוא מציין שהתייעץ עם עו"ד והדגיש את חוסר מקצועיותו ככל שזה נוגע לניהול התיק וביקש להוסיף ולהדגיש, כאשר בפועל הנאשם חזר על דבריו שהועלו באופן מפורט במהלך כל המשפט.

לא התרשמתי שבדבריו אלו יש נתונים חדשים שיש בהם כדי להוסיף ושנות את התמונה אשר נתקבלה במהלך המשפט, או שיש בו כדי לחבל בזכויות הנאשם שכן מדובר על הסכמות עובדתיות רבות כפי שינותח בהמשך.

דין והכרעה:

כבר עתה אומר כי האמנתי לעדי התביעה- בוחן התנועה ורוכב האופנוע באופן מלא, שכן עדויות אלו מבוססות על העובדות האובייקטיביות ונתמכות בהן ונסמכות על השכל הישר.

לגבי עת'1 הבוחן בירס.

קיימת סקיצה ידנית מיום 30/6.15 - **ת/2** אשר בה מופיעה חתימתו ואין לי סיבה שלא להאמין שהיה במקום במועד שרשם ושערך אותה, הנאשם לא הצביע על עובדה שכזו שיש בה כדי להטיל ספק ובוודאי מסוג זה, וטענה כשזו טוב הייתה שלא היתה מועלית כלל.

בת/2 - ביצע הבוחן בדיקת שדה ראייה במקום וממנה ניתן ללמוד כי על הנאשם היה לראות מימינו מקו העצירה כ - 30 מטר, ואילו מקו הצומת 50 מטרים ימינה, דהיינו, לו עמד הנאשם בקו הצומת והמתין, יכול היה לראות את רוכב האופנוע, ולא למרחק של 20-30 מטרים (כפי שהעיד), אלא רחוק יותר, והיה בהתנהגות זו מונע את האירוע התאונתי.

בנוסף, הרי שעל גבי ת/2, ובמהלך המשפט, ציין הבוחן מהיכן צילם הנאשם את **נ/4**, כאשר שם ניתן לראות שהתמונה אינה מדמה את המצב לאשורו אלא מרחיקה את הרכב כאילו חנה בצד שמאל של הכביש ולפני קו הצומת, כך שלא ניתן ללמוד על אותו שדה ראייה אליו מכוון הנאשם.

ת/3 הסקיצה הממוחשבת נתמכת **בת/2**, אותה ערך באופן ידני הבוחן.

לגבי עת'2 - רוכב האופנוע מר פוס.

עדויות של הנהג היתה סדורה, ברורה רציפה וכפי שאמרתי נתמכת בהגיגות של דברים, זאת כאשר טען שרכב לפניו הספיק לחצות את הצומת, כשלתע הבחין שהנאשם "נותן גז" ומנסה לעבור את הצומת תוך ניצול אותו מרווח שנגלה

לפניו, בעניין זה אין לי אלא להפנות לעדותו של הנאשם אשר אף הוא מתאר שכשהצומת היה פנוי (כך חשב) ואז "נתן גז" על מנת לחצות אותו.

הרוכב בהבינו את המצב אליו נקלע ביצע מס' פעולות למנוע נזק גדול יותר והן, לחיצה על הברקס והטיית האופנוע על צידו הימני, וכך החליק עד הגעתו לתחתית מכוניתו של הנאשם.

הנאשם מסכים כי המצולם **בת/4** - התמונה אותה צילם, מתאר נכון את המצב בו היו כלי הרכב, לטעמו האופנוע אינו נוגע ברכבו.

אומר כבר עתה, כי ניתן לראות בבירור שגלגל האופנוע - צידו השמאלי נוגע בתחתית הרכב בחלקו הקדמי.

גם בעניין זה יש כדי ליתן אמינות לעדות העד, שכן לא מתאר התנגשות, אלא נגיעה תוך כדי שהחליק עד למכונית הנאשם.

ושוב, לולא היטה את אופנועו נראה כי התוצאות היו קשות יותר הן גופנית והן נזקי הרכוש.

גם **מת/5** - התעודה הרפואית, יש כדי לבסס את העובדה שהרוכב היטה את כלי הרכב שלו שכן הממצאים המתוארים בתעודה מתיישבים עם המתואר: "שפשוף בברך ובמפרק ימין".

כאן המקום לומר כי הנאשם מסכים שהאופנוע נטה על צידו הימני וכי הגיע עד אליו, אלא שמבקש לקבוע שהחלקה זו לא הייתה קשורה לעובדת היותו באמצע הצומת.

גירסת הנאשם:

יש להפנות לעדותו של הנאשם במשטרה **ת/6** שם מתאר הנאשם את קרות האירוע.

"כאשר הגעתי לצומת עם רח' קלישר ראיתי תמרור עצור וקו עצירה לבן ואני עצרתי בקו העצירה. הסתכלתי ימינה ושמאלה ולא ראיתי רכב שמגיע מימין התקדמתי טיפה לאמצע הצומת מאחר ושדה הראיה ימינה אל כיוון הגעת האופנוע היה חסום על ידי כלי רכב שחננו ברחוב קלישר בצד שמאל של הדרך ואני, התקדמתי ואז שמעתי חריקת בלמים וראיתי אופנוע מתגלגל שכוּב על צידו ומחליק לעבר הרכב שלי ואני לא הרגשתי שום מגע ביננו למרות שהגלגל הקדמי שלו הגיע מתחת לטמבון הקדמי של הרכב שלי. אני רוצה לציין כי הרוכב כנראה שנבהל ממני ובלם והחליק לכביש.. אני מיד יצאתי מהרכב... הרוכב קם על רגליו והחלפנו פרטים" (עמ' 2 ש' 2-11).

די לקרוא את העדות במשטרה, על מנת לבסס את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

הנאשם ראה את התמרור ואף נעצר בקו הראשון- קו העצירה, אולם ובניגוד לעדותו במשפט, לא נעצר בפעם השנייה בקו הצומת, אלא המשיך וגלש מיד וישירות אל תוך הצומת. ענין זה יש בו כדי לבסס את עבירת קלות הראש שכן חובה היה עליו במסגרת מתן זכות הקדימה, לעצור שוב ולברר ששדה הראייה נפתח בפניו ורק לאחר שהוא בטוח שאין כלי רכב נוספים, המגיעים מימין לו, יכול היה להיכנס לתוך הצומת. בנושא זה יש אף להפנות לשאלה ספציפית שנשאל על ידי החוקר במשטרה, לגבי קו הצומת, כשהוא עונה: **"לא עצרתי, גלשתי לתוך הצומת"** (בעמ' 2 ש' 26 - 27).

בנוסף, הנאשם מתאר במפורש שגלגל האופנוע הגיע **"מתחת לטמבון"** של הרכב שלו וזאת אף על פי שלא הרגיש מגע. כאן אין לי אלא לייחס זאת לעובדה שהיה בתוך הרכב ולעובדה שהמגע היה בין הגלגל שהינו צמיגי לטמבון שאף הוא עשוי מפלסטיק.

בנוסף ובעיקר, הנאשם בעצמו מייחס את הבלימה והחלקה להתנהגותו שלו כשהוא אומר שרוכב האופנוע נבהל ממנו- גם אמירה זאת עומדת בניגוד לעדותו במשפט, כשטוען שרוכב האופנו נבהל קודם מגורם אחר ועוד קודם שראה אותו והחליק לעברו.

גם תאור ההחלקה, שונה בחקירתו במשטרה אל מול זו אשר במשפט, בעדותו במשפט תאר שהאופנוע החליק על צידו כאשר הרוכב רץ לצידו- (סטואציה שעל פניה נראית לא סבירה), ואילו מת/6 עולה באופן ברור שלאחר האירוע ולאחר שהנאשם יצא מרכבו לעברו של רוכב האופנוע, רק אז קם זה על רגליו כשלאחר מכן הוחלפו הפרטים.

כאן יש להדגיש כי הנאשם בעדותו מסכים כי כל אשר נאמר בעדותו במשטרה נכון ואמיתי (עמ' 12 ש' 1 - 2), כך גם לגבי הסקיצה אשר נחקר עליה וצורפה לחקירתו במשטרה, כאשר על פי אלו, ניתן לראות כי לו היה עוצר בקו הצומת, שדה הראייה היה נפרש לפניו, ואף כלי הרכב שחנו במקום, במפרץ, לא היו חוסמים לו את שדה הראייה ויכול היה לראות את הכביש, את כלי הרכב המתקרבים והתאונה הייתה נמנעת.

שוב וכפי שאמרתי מראש, ההסכמה על העובדות אם במשטרה ואם במשפט יש בהן כדי לבסס את ההרשעה באופן מלא בכתב האישום ונראה, כי כעסו של הנאשם על כך שכתוצאה מאירוע זה נולד כתב האישום והחליט לסגת מנטילת האחריות לתאונה, כך ניתן לראות מאמירתו בעמ' 11 ש' 5-6: **"לא היה אכפת לי שחברת הביטוח תשלם לעד את הנזקים, אבל מרגע שהוא הלך למשטרה והגיש תלונה, נתתי הוראה לביטוח לא לשלם"**.

חבל שלצורך כך, צריך היה הנאשם לשנות את עדותו אשר נתן במשטרה ולשנות עובדות חשובות כגון שהרוכב שנפגע נבהל מגורם אחר ולא כתוצאה מהתנהגותו ועוד דברים אשר צוינו לעיל.

בסופו של דבר, אני קובעת כי התביעה עמדה בנטל והוכיחה את כתב האישום והמיוחס לנאשם מעבר לספק סביר ואני

מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ו, 19/09/2016 במעמד הנוכחים.

שם קלדנית: בתיה אשכנזי